

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1769, בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים."

מאונך:

- 1) ספינה. 2) מחצית היממה. 3) פרוסת לחם. 4) רופא מנתח. 5) נואם, אמן דיבור. 6) צד מערב. 7) קו בין שמים וארץ. 8) בירה ערבית. 9) עוף הניזון מדגים. 11) גיבור ציד תנ"כי. 12) כלי נשק קדמון. 13) האבר הנקי של הפרת. 14) מצץ. 15) תירוש. 17) ארגון ארצישראלי. נוסד ב שנת ה'רס"ט. 22) סופר ועסקן ציוני, מחבר "מחשבות ומעשים". 24) מדינה צפונית. 26) שכונה בירושלים. 27) גז קל מאוורי. 28) תופעה ביחס עבודה. לאחרונה פופר לארית בארץ. 29) מספר סידורי. 34) מדינה אפריקאית. 36) סירונית. בתיים. 38) ענק בעין אחת במיתולוגיה היוונית. 39) חרם בלעז. 42) קיבוץ בצפון הארץ. 43) כל אשה טוענת שנתברכה בכזה שישי. 44) נוול לכתובה. 45) אחת האמהות. 46) גוסר. 48) עיר בסקוטלנד. 50) בירה אי רופית. 52) עושר, כסף רב. 54) "היושב ראש". 56) זוז ממקומו. 57) המהלך האחרון במשחק השח.

מאונך:

- 1) ארגון טרור. 5) מזכיר המערך לשעבר. 9) מחלת ילדות. 10) נערך בשבוע שעבר ע"י חיל האוויר. 12) אינו כבוד. 13) בודד, גלמוד ללא בנים. 16) פרוגרסיב. 18) שלט ביד חזקה. 19) מגבת. 20) תבע בתוקף. 21) חי במים. 23) נחל בארץ. 25) תו נגינה. 26) ציפה, ייחל. 28) אחד המולות. 30) לבוש ראש נשי מסורתי בספרד. 31) מינוי השטן. 32) שופט בבית המשפט העליון. 33) שאינו לח. 34) תרבות קדוה מה באי כרתים. 35) עומד על נפשו. 37) גמול לעושה רע. 40) מידת לח. 41) עמוד מים. 43) הפיכה לחדש. 46) מבני גוה. 47) פלח. קלח. 49) מנהיג פלסטיני מודח. 50) מוזיקה חדישה. 51) עיר הוואלי סים. 53) חלוטה ברותחין. 54) כוב, כחש. 55) כסא נמוך. 57) ראש ממשלה מורה תיכונית. 58) עוף לילי. 59) מלך רומאי.

זכו בפרסים

ואלה הקוראים אשר פתרונותיהם זיכו אותם בהגרלה ב- פרסי ספרים:

- פרסי חשבץ: חשבץ מס. 1758: סמל יעקב מישורי, דואר צבאי 2278, צה"ל, ארו זיו, גוש חלב 9, תל-אביב. בנימין רוננפלד, צ'רניובסקי בתים. 26. חשבץ מס. 1759: רמי זבר, אליעזר הלוי 11, ירושלים. עליזה יוסף, רחוב יפו 75, חיפה. בת-אל אבשטיין, סומלונסקי 12, תל-אביב. חשבץ מס. 1760: משה מרק, קיי בוך מתניים, חבל כרויים. דורה ברטל, הרכש 11, אפקה. תל-אביב. מנחם יבנאי, הבילויים 39, רמת-גן. חשבץ מס. 1761: אריה לב, סוקר לוב 12, רמת-גן. פנחס בוכריס, צלק 45, קרית-גת. אברהם שנקוביץ, וילסון 1, תל-אביב. חשבץ מס. 1762: שולמית רוזן, ת.ד. 32 קריית-שמונה. צבי איוור, שושנת יבנה 37, רחובות. חשבץ מס. 1764: ניצה אסנין, מאפו 2 א' חיפה. אבי פנו, שיכון רמט 10/37, לוד. רעיה פישמן, שינקין 62, גבי עתיים. הפרסים יישלחו לזוכים בדואר.
- פרסי תשבץ: תשבץ מס. 1756: מרים רוזנר, אפעל 10, חולון. יוסף שפירא - ת.ד. 57, גדרה. יגאל גלעד - קיבוץ איילון, דואר נע גילי מערבי. תשבץ מס. 1758: סרון חיים עמית, דואר צבאי 2229, צה"ל, אלי חזן, מבשרת ירושלים 80, דואר-ינע הרי יהודה, יורם ברישדה, רחוב שבטי ישראל 7, קרית-חיים. תשבץ מס. 1759: גדעון סמדר, המתמיד 32, רמת-גן. צבי פריאל, סימטת נחל 4, גבעתיים. חנה אפרת, דואר צבאי 2704, צה"ל. תשבץ מס. 1761: ברכה גרוסמן, בית-לחם 31, חיפה. רחל ברייטברט, דואר צבאי 1222, צה"ל. י. ספיר, ביאליק 11/2, באר-שבע. תשבץ מס. 1762: יצחק גרעוני ירושלים 20, חיפה. עופר פריי, שמחוני 7, רחובות. פלטיאל יעקבי, הפלמ"ח 20, נסי ציונה. תשבץ מס. 1764: עדינה רומנו, לוינסקי 124, תל-אביב. רבקה יונגר, אבן גבירול 190, תל-אביב. ירונית ליוביץ, יתר דה הנשיא 18, רמת-אביב, תל-אביב.

המשטרה היטעחה

(החשך ממעמד 29)

ולגורם לו להעיד עדות שקר - ועלידי כך היטעחה את בית-המשפט, וקברה הו' רים ונער צעיר חיים."

ראש

כנופייה

רוע בעצם החליטה המשטרה לע' לות דווקא על איתן הייא?

לטענת האב, במכתבו, יש לו גם הסבר לזה: פעולת המשטרה באה כנקמה על שאיתן הגיש תביעה נגד המשטרה, על כי עור התוף באווננו נקרע, לאחר מכות שקיי בל משוטרים.

האם צידוק האב בנקודות שהעלה במכ' תבו - או אלה רק זעקות-כאב הסרות היגיון של אב נפגע? זאת, יחליט בית המשפט העליון, כאשר ידון בעירעור שיו' גש בשם הגידון-למאסר-עולם.

אך בינתיים, ייתכן שאפשר להיעזר כלי שהו - בהבנת דמותו של הנאשם.

בפסק-הדין, תיאר בית-המשפט את איתן חייא כך: "למרות גילו הצעיר, היה הנאשם איש העולם התחתון וראש כנופיית עבריינים צעירים, אשר התרכזו סביבו כמנהיגם. כנופייה זו עסקה בפריצות ובגניבות. איתן עסק גם במכירת שלל הגניבות."

ג'וקים

בראש

ולם לא תמיד היה איתן כזה.

אמו ובני משפחתו הגיעו לארץ מעי' ראק לפני עשרים שנה. אביו, סוחר אמיד שסייע רבות לעליית יהודי ארצו, התעכב כדי לחסל את עסקיו ולמכור את אדמור' תיו הרבות. הוא לא הספיק להימלט, נעצר, וכל רכושו הוחרם, כאשר שוחרר ועלה לארץ, מצא את פרנסתו, מאז ועד היום, כפועל פשוט.

בנו איתן היה תלמיד מצטיין, אך "עם ג'וקים בראש", כפי שזכרה אחת המורות. ביקה ושובב, נלקח, כאשר היה ביסודי, לבדיקה פסיכולוגית. מאחר שנטה שלא להישמע למיסגרות, תוצאות הבדיקות: "איתן בסדר גמור. הילד דורש רק תשור מת-לב, ויש לדבר אליו ללא תוקפנות." כאשר סיים את כיתה ח', גרשם לתיכון ערב, כאן, חלה ירידה ברמת-לימודיו. העובדה שנאלץ להפסיק את מסלול הלי' מודים המקובל, גרמה לו בושה, הוא חדל ללמוד, החל עובד.

היתקלות

עם המשטרה

ל מרות גילו הצעיר, נתגלה כעובד חרוץ ונאמן. עד מלחמת ששת הימים, והוא בן 15, עובד אצל קבלן שהקים גדרות-ביטחון עבור צה"ל. איתן השתכר אז כ-12 ל"י ליום. לא היה מאושר ממנו, כאשר נסתיימה המלחמה, נסתיימו ה' גדרות. איתן עבר ללמוד ליטוש יהלוי' מים. מזלו הרע רדף אחריו: כעבור זמן מה, פשט המפעל את הרגל, עקב המצב הירוד בענף.

איתן, ער לדברים שהולכים טוב, החל עובד בהרכבת אנטנות טלוויזיה. תחילה כשכיר, אחר כעצמאי, השתכר כסף טוב. היה זה או שהצרות החלו. איתן קנה לעצמו אופנוע, זילול בודו-חות-התנועה ש' קיבל, לא שילם את הקנסות - עד שהשוטרים באו לעוצרו. כך החלו החיי' כוכים הראשונים עם המשטרה: איתן היה נמנע מלבווא הביתה - והשוטרים היו מחפשים אחריו.

לדברי הרובים, עוב איתן את הבית מאמת המשטרה, עבר לגור באחלה ב' חורשה. כתוצאה מאורח-חיינו החדש, נד' בקו אליו חברים שונים - לא תמיד רצויים במיוחד. כך או כך, קביעת בית המשפט, לפיה הפך איתן לראש-כנופיית עבריינים צעירים, לא ניתן להם כלל. יחד עם זאת, כאשר הובא איתן להא' רכת מעצרו, כחשוד ברצח חרד, בפני השופט-התורן כאותו יום, בוריס רפפורט, הגיב השופט: "שוב פעם איתן? אולם כאשר שמע השופט במה מואשם החשוד הפעם, לא יכול היה להסתיי את תדהמ' תו: "אני הרי מכיר איתן אותך מדברים אחרים. מה לך ולרצח?" היתה זו שאלה שנשאלה עלידי רבים.

במדינה

דרכי אדם

ותיק מפני

עולה תוציא

אהרון כמרי בא לגור בכפר חב"ד לפני 15 שנה, מיד לאחר עלייתו ארצה מ' סוריה. הוא רכש מהרב אברהם ברברמן, או ראש הוועד, שבעה דיגים קרקע, בנה לו בית, והאמין שמצא לו פינה למחייתו בארצו החדשה.

עד לפני חודשים מספר, או גילה כמרי, יוצא-סוריה בודד בתוך כפר מלא וזוזוויים, כי מנסים לסלקו מהכפר: "הוועד המקומי בכפר חב"ד, וכן שכני אברהם מייזליש, מציקים לי ומנסים לצה' צם את פעילותי החקלאית, כדי לאלץ אותי לעזוב את המקום", הצהיר בתביעה שהגיש לבית-המשפט.

מעשים לא חינוכיים. לטענתו של כפרי, חיבל מייזליש - שהוא לא רק חב"דניק טוב, אלא גם מורה בכפר - בנטיעותיו, הרס לו את הלול, כשלושים עצי פרי, ואף גידר לעצמו חלק משיט' חו שלו, של כמרי.

אחרי שהמשטרה השתמשה, פנה כיהור די טוב, לרבי מלובביץ, שהמליץ שית' אור בסבלנות. כמרי התאור, עד שנגמרה לו הסבלנות. זה קרה, כאשר לדבריו המשקי השכן מהרחבת גבולו, החל מכ' שיר את הקרקע, שלקה מכמרי, לבנייה. כמרי פנה לבית-המשפט.

הצעה בלתי-חוקית. מדוע החלה ההת' עללות המפתיעה בשכן וותיק? לדברי כמרי, הציע לו ועדה-כפר לעזוב את המקום - ולקבל הלוואה של 17 אלף ל"י תמורת זה.

ומדוע ירצה ועד-הכפר לנשלו מביתו? גם לכך תשובה למתיישב הוותיק: מפני שוועד-הכפר גיבש ואכנית להביא לכפר עולים בעלי-אמצעים מארצות-הברית, ש' יעזרו בהונם לשיפור מצבו הכלכלי של הכפר, לשם כך, יש לפנות להם מקום: את מקומם של הוותיקים.

הווי

שמונה פצועים

הרוג אחד

מרינה לוי, תושבת יפו, היתה מסוכסכת זה שנים עם שכנה, ורובבל מרקוביץ. לטענתה, היווה מרקוביץ, רוזק מודקן בעל אמצעי-קיום לא-ברורים, אך נאותים, השפעה רבה על בעלה, אלברט.

השבע, בעקבות מקלחת מילולית שהצ' ליפה מרינה במרקוביץ - בקול גדול, ולהנאתם הרבה של כל השכנים - החליט השכן להגיב. תגובתו היתה מיו' חדה במינה: הוא נעמד מול מלונתו של כלכיהואב הענק של מרינה, החל נובח לעומתו ומתגרה בו. הכלב הרגזו השיב בנביחות-אימים השתולל, כשהוא מתאמץ לנתק את השרשרת הכובלת או תו ולהסתער על האיש שהציק לו.

מרינה, שאהבה את הכלב אהבת-נפש, השתוללה לא פחות, אך לא העיזה לשח' רר את הכלב, בידעה לבטח כי אם יתנפל על השכן, הוא עלול להורגו.

נקמת הכבוד. באותה פתאומיות בה החלה - נסתיימה האצגלה, לפתע, נפל הכלב על הארץ. אם נקט את צווארו, במאמצי השתוללותו, או קיבל שבץ-לב - קשה לדעת. דבר אחד ברור: הוא מת על מיסרתו. מרינה הסתערה על שכנה, שקפא על עומדו נדהם, כנמרה שלופת ציפור' ניים. תוך שנייה, אדמו פניו מדם. מרקו' ביץ התעורר, הכניס למרינה אגרוף בבטן. מרינה התמוטטה. שני שכנים חשו נבטן. את כבודה, שני שכנים אחרים מיהרו להציל את מרקוביץ. תוך שישים שניות, היו כשלושים מגברי ונשי הרחוב השקט, היווד אל ים, משתתפים ערים במאבק גנרלי נמרץ, במיטב מסורת המערב הפרוע, כשנגעו הרחוקות, נזקקו חמישה גברים ושלוש גברות לטיפול רפואי ר' מרינה לזריקת הרגיעה. כטסם נרדמה, עוד הבטיחה: "אני ארצח אותה, את הרוצח הזה". המשך יבוא, כנראה.